

[Statsministeren]

havde fundet, at her var tale om klar ulovlighed, der skulle gøres ansvar gældende for, så ville forbigå det i sin konklusion. Det var dog en mærkelig måde at arbejde på.

Men hvad står der i konklusionen? Der står, at ombudsmanden finder det overordentlig kritisabelt, det, der er sket. Denne vurdering har jeg på regeringens vegne taget til efterretning, og jeg har sagt, at den vil vi rette os efter, og den er normgivende, hvis der kommer tilsvarende sager i fremtiden. Vi vil ikke indlade os på kritik eller på nogen måde anfægte ombudsmandens beskrivelse af sagsforløbet og hans konklusion. Vi tager den til efterretning, som jeg sagde for nu adskillige timer siden, da vi begyndte. Ombudsmanden er jo Folketingets ombudsmand, og vi tager hans afgørelser til efterretning, det står man sig ved, og altså også den kritik til efterretning, som han har nævnt.

Men ombudsmanden skulle nok have formuleret sig rigtigt eller anderledes, hvis han havde været enig med hr. Ole Espersen i, at her var tale om en ulovlighed, som skulle retsforfølges. Det kan man ikke finde holdepunkt for i ombudsmandens beretning.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kunne her henholde mig til, hvad statsministeren lige har sagt, men jeg vil gerne tilføje følgende, efter at hr. Ole Espersen har benævnt mit tidligere indlæg som en ynke.

Tingene er ikke så enkle. Altså her er ret, og her er uret. Han er skøn, og han er uskøn. Enten-eller. Ja-ja. Nej-nej. Sådan er det slet ikke.

Der var en, der sagde, at sproget bliver vanskeligt at anvende, hvis man ikke klart kan forstå, at noget, der ikke er lovligt, er ulovligt og skal retsforfølges. Så enkelt er det faktisk ikke. Det er nok en del af charmen. Ligesom vore tanker ikke er så enkle, er sproget, som er tankernes oversættelse og kommunikation af tanker, ikke så enkelt.

Det, jeg hævder, er – selvfølgelig helt i tråd med, hvad statsministeren sagde, og jeg sagde det faktisk endda inden, undskyld, hr. statsminister – at ombudsmanden ville være forpligtet til klar tale i sin konklusion.

Det kan ikke være sådan, at man skal læse præmisserne til en dom for overhovedet at forstå, hvad dommen går ud på. Der er ingen tvivl om, at ombudsmanden med flid har undladt at

bruge stærkere udtryk, end der tidligere er brugt om andre forvaltninger.

Hvad ordet »ulovligt« angår, vil jeg til sidst henvise til, hvad fru Kirsten Jacobsen sagde tidligere i debatten.

Vi har altså forhold i dette land, som er skiftende ministres ansvar, og som af samtlige retsinstanser er erklæret for ulovlige, og som dog består og politisk beskyttes og ønskes fortsat.

Derfor er det altså ikke så enkelt, som nogle vil gøre det til.

Jeg vil gerne henvise til, hvad der yderligere står i den artikel, som fru Pia Gjellerup citerede fra før. Der står:

»Justitsministeren har ansvaret for sagen, men ikke af den grund nødvendigvis skyld.«

Der er ikke for Folketinget efter ombudsmandens afgørelse noget behov for nogen skyldplacering, for der er ikke noget at drage til ansvar for, da ombudsmanden ikke har ønsket sagen fortsat.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå på de sidste to indlæg, dels af hr. Arne Melchior, dels af statsministeren, at der er et særligt, gråt område mellem det, der ikke er lovligt, og det, der er ulovligt. Det her særlige, grå område er et, hvor man ikke skal gøre et ansvar gældende, hvor man ikke skal fortsætte en retsforfølgelse eller indlede en retsforfølgelse, der er nogle ganske særlige former for ikkelovligheder, man ikke skal retsforfølge.

Det vil jeg være meget interesseret i under udvalgsarbejdet at få uddybet. Det kræver en længere afhandling, og jeg tror, at man absolut ikke skal forsøge at få indblandet jurister, for det vil være vanskeligt for dem at få bøjet ordene på den måde. Men det kunne være, at vi kunne få nogle filologer, sprogfolk, til at beskæftige sig med, om der er et særligt, gråt område mellem ikkelovlig og ulovlig. Det vil vi se hen til med interesse.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, debatten er ved at tage en måske lidt uheldig retning. Nu er det nærmest spørgsmålet, om ombudsmanden har optrådt tilstrækkelig klart og ansvarligt i denne sag. Det forekommer mig, at både statsministeren og hr. Arne Melchior i deres iver efter at begrunde, hvorfor der ikke skal ske mere, er ved at klandre ombudsmanden for manglende klarhed.